

Două ore mai târziu,
familia Bursucescu este așezată
în jurul mesei din locuința familiei
Vulpovici. Cele două familii
iau cina împreună.
— Miam! Delicios! plescăie
mulțumit Pati și se mai servește cu o porție.
Câtă vreme putem locui aici și primim
trei mese pe zi, nu mai trebuie
să ne reparăm viziunea. Nu-i așa, tati?
întreabă el și zâmbește.

— Poartă-te frumos, fiule!
îl mustră domnul Bursucescu.
Bursucul neastâmpărat parcă
nici n-a auzit și îi face cu ochiul
prietenei sale.
— Eu și Nola ieșim acum la joacă!

— O plimbare lungă înainte de culcare ar fi tare nimerită acum, spune doamna Bursucescu, mai târziu.

— Ce idee bună, intervine domnul Bursucescu. Băiete, hai și tu!

Pati se uită la prietena lui, parcă spunându-i din priviri:

„Fără tine, ar fi nespus de plicticos!”.

Nola ar fi preferat să fie invizibilă.

— Mie **nu** mi se pare o idee bună, șoptește ea.

Imediat, simte pe obraz botul umed al mamei.

— Vin și eu!

Seara, în vizuina familiei Vulpovici, Nola este eroină.

— Ai fost foarte curajoasă când ne-ai pescuit puștiul neastâmpărat din apă! îi spune domnul Bursucescu.

— Uite, asta este pentru tine, adaugă și doamna Bursucescu și îi dăruiește o pernuță moale din mușchi proaspăt.

